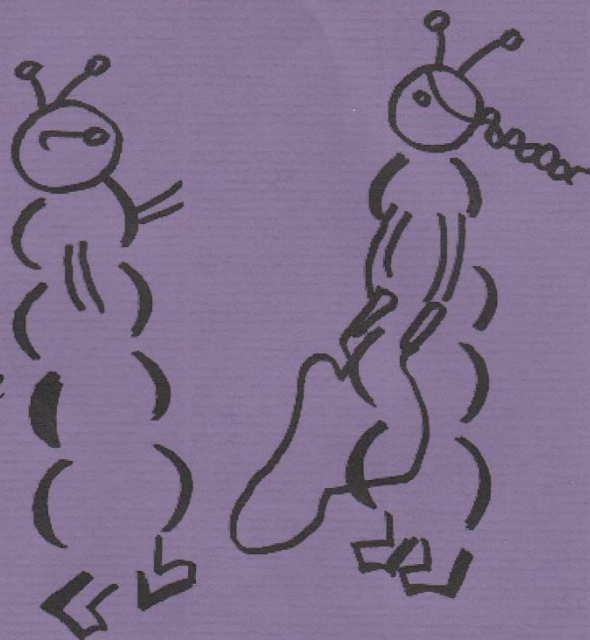

De avonturen

van

Rupsje Krom

Deel 3

Anneke Steenhuisen

Rupsje Krom kreeg een bril

Rupsje Krom begon een beetje slechte ogen te krijgen.

Hij kon niet meer goed op het schoolbord kijken, en maakte allemaal schrijffouten.

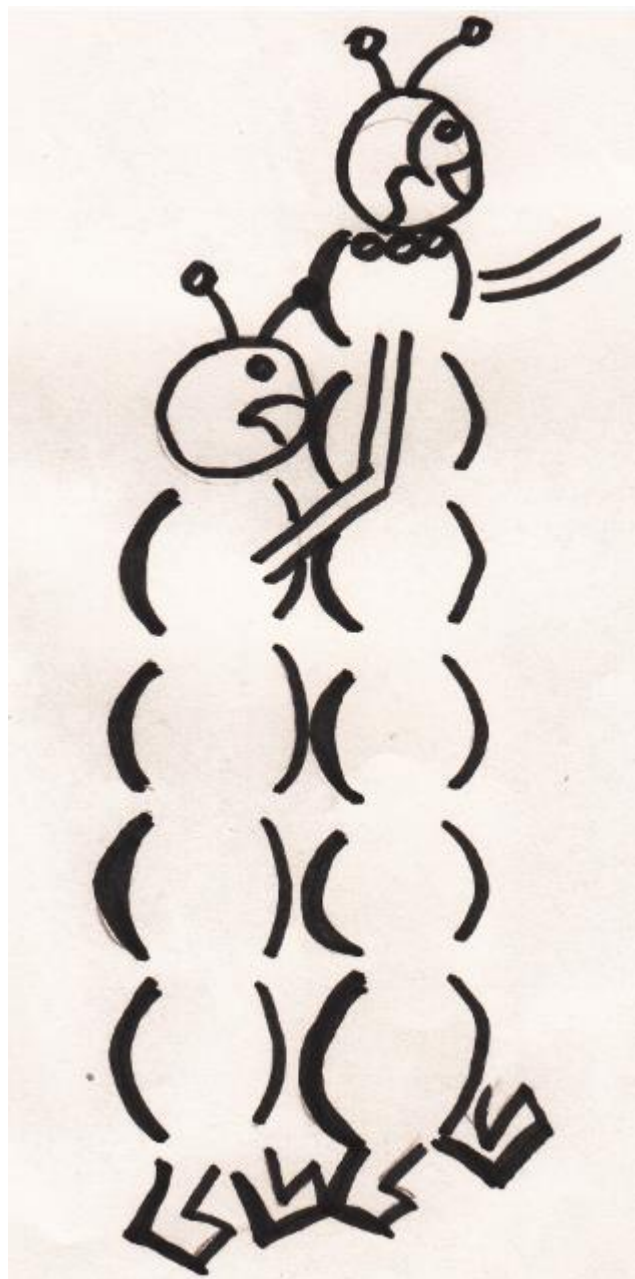
Zijn juf zag dat en zei dat hij maar vooraan in de klas moest komen zitten.

Maar er kwam een moment dat hij ook vanaf de voorste zitplaats niet meer op het schoolbord kon lezen.

Wat nu?

Toen Rupsje Krom 's middags uit school thuis kwam, vertelde hij dat hij van de juf vooraan in de klas moest gaan zitten omdat hij niet meer goed op het schoolbord kon zien.
Zijn moeder zei: " dan zit er niets anders op dan naar de ogendokter te gaan, eigenlijk heet hij een opticien."
En toen gingen ze, en Rupsje Krom vond het maar heel erg spannend.

Toen ze bij de opticien kwamen werden eerst de ogen van Rupsje Krom opgemeten.

Dat deden ze met een soort apparaat waar ze allemaal glaasjes in zetten.

Op een scherm zetten ze allemaal letters en dan moet je zeggen of dat je het goed ziet of niet, zo meten ze dan de sterkte van je ogen op.

Nadat de meneer die Rupsje Krom geholpen had met op meten van zijn ogen moest Rupsje Krom een montuur uitzoeken.

Hij zocht een hele mooie uit, en hij en zijn moeder maakten een afspraak om de bril op te halen.

Ik kan je wel vertellen dat Rupsje Krom heel trots op zijn nieuwe bril was, en hij vond zichzelf heel stoer, hoor!

Rupsje Krom ging zich scheren

De vader van Rupsje Krom moest zich altijd scheren 's ochtends omdat hij anders een baard kreeg.

Hij had een scheermes en een tube met scheergel op het spiegelplankje van de wastafel staan.

Rupsje Krom vond dat wel interessant, en stond vaak te kijken als zijn vader zich scheerde.

Hij vond het ook heel leuk om in de tube te knijpen, er kwam dan een hele dot gel op zijn hand.

Het leek wel slagroom.

Op een dag na schooltijd kwam Rupsje Krom thuis.

Zijn vader was aan het werk.

Opeens bedacht Rupsje Krom een plannetje.

Hij wilde eens gaan proberen of dat hij zich scheren kon, net als zijn vader.

Hij liep naar de badkamer en pakte het scheermes en probeerde zich te scheren.

Maar weet je wat er gebeurde?

Het hele gezicht van Rupsje Krom zat onder de krassen.
En er was allemaal bloed!
Rupsje Krom keek in de spiegel en schrok ontzettend toen hij zichzelf zag.
Wat zou zijn vader boos zijn!
Ook al omdat hij de hele tube met gel had leeggemaakt.
Oh, oh wat nu.
Rupsje Krom probeerde het een beetje op te ruimen, maar dat lukte niet.
De krassen op zijn gezicht kon je gewoon blijven zien.
Weet je, als ik jou was zou ik me maar nooit gaan scheren als je een jongetje bent, totdat je een baard krijgt.

Rupsje Krom gooide een glas melk om

Het was ochtend.

En 's ochtends ontbijt iedereen altijd.

Ook rupsen.

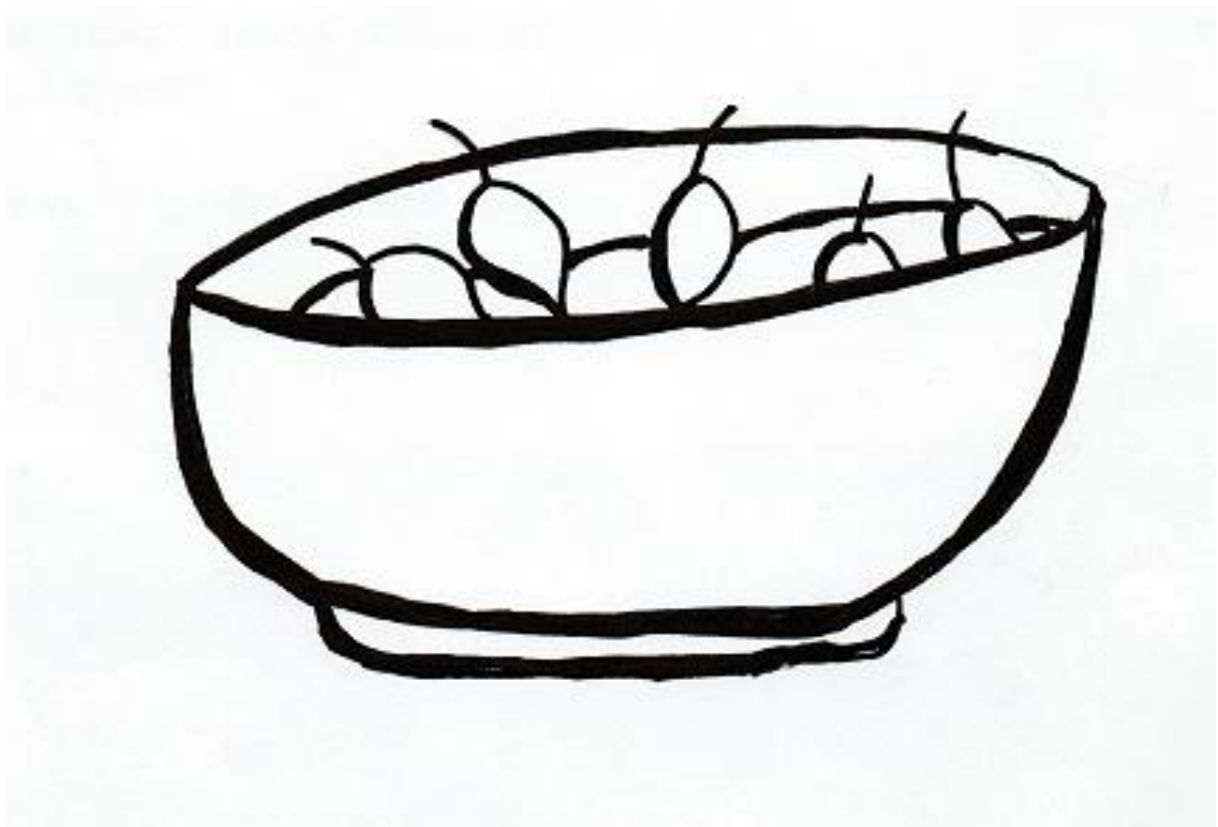
Ze krijgen dan bladerpap.

Dat is pap waar stukjes blad in zitten.

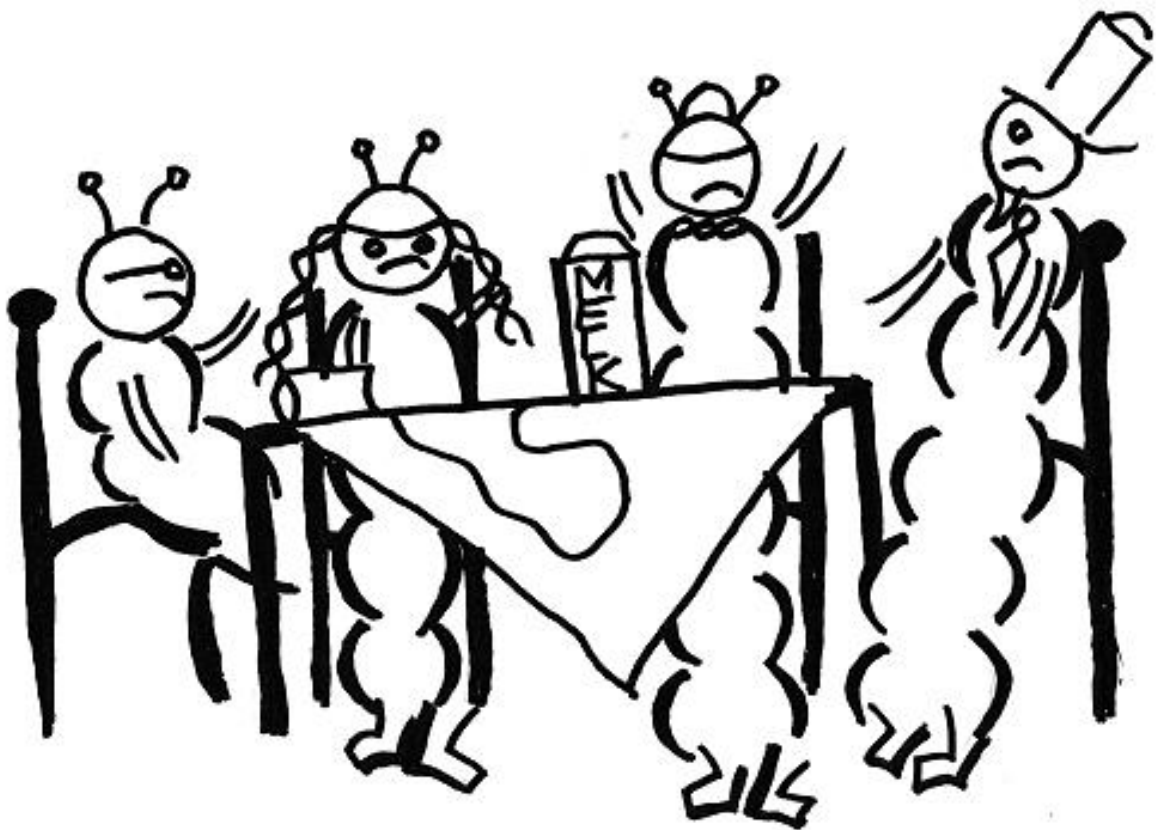
Want rupsen lusten graag bladeren, van planten.

Daar zitten heel veel vitaminen in.

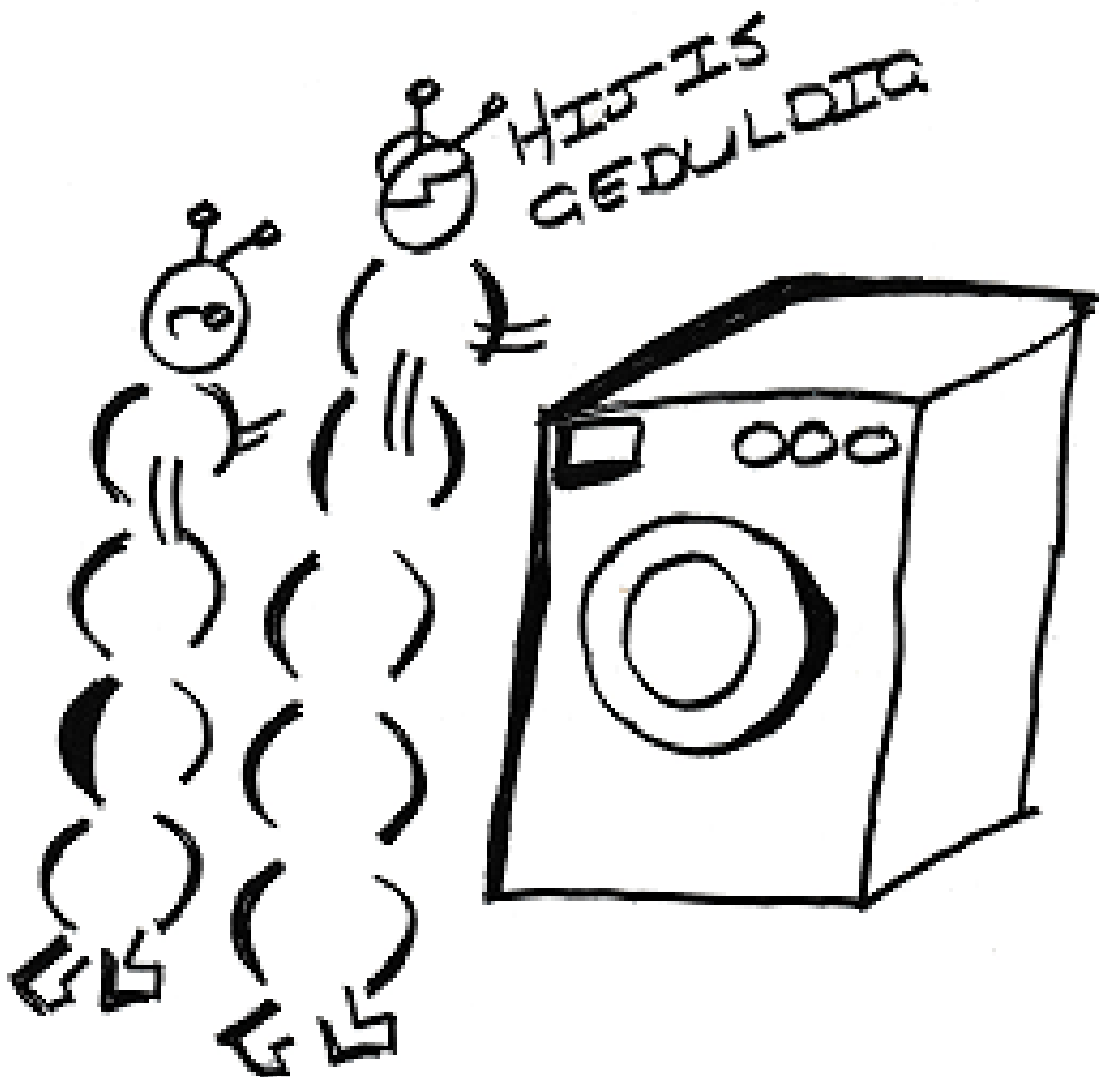
En dat is gezond, toch?

Op een zonnige ochtend zat de familie Rups aan het ontbijt.
Iedereen at een bordje met bladerpap.
Ze zaten allemaal te smullen.
Want ze hadden allemaal hele erge trek.
Maar weet je wat er gebeurde?
Rupsje Krom gooide zijn melk om toen hij de suiker wilde pakken om
in de bladerpap te doen.
En toen was het tafelkleed helemaal nat!
Oh, oh wat nu?
Ja, toen was het te laat, het hele tafelkleed was drijfnat.

Rupsje Krom keek benauwd naar zijn moeder.
Ze zal wel heel boos worden, dacht hij.
Maar Moeder Rups werd niet boos.
Ze zei: "moet je luisteren, daar is de wasmachine voor, hij is
geduldig."
Rupsje Krom was heel blij dat zijn moeder niet boos werd.
Ach, het kan iedereen overkomen.
Ook jou.
En mij!

Rupsje Krom krom in een boom

Rupsje Krom hield heel veel van kunstjes uithalen.

En hoe enger hoe leuker, hij het vond.

Op een keer besloot hij in een boom te klimmen.

En dat was geen gewone boom, maar een treurwilg.

Treurwilgen zijn moeilijker om in te klimmen dan gewone bomen.

Omdat ze dunne takken hebben die nog naar beneden hangen ook!

Daarom worden ze ook treurwilgen genoemd.

Begrijp je het een beetje?

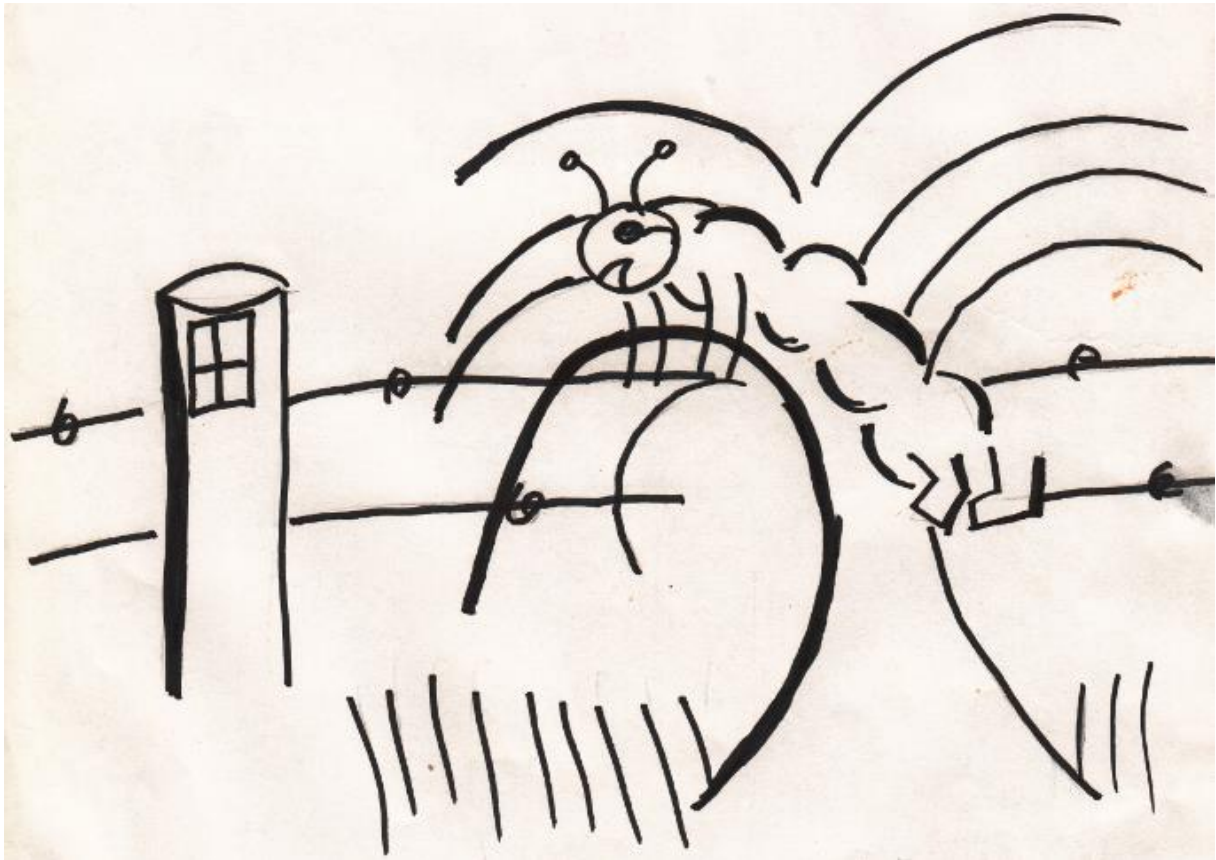
En omdat Rupsje Krom nogal van kunstjes hield klom hij ook in een treurwilg.

Die boom stond in de tuin waarom heen de heg stond waarin Rupsje Krom woonde.

Rupsje Krom kroop langs de stam naar boven.

Daarna kroop hij naar een hele dunne tak van de treurwilg.

En hij vond het heel stoer van zichzelf.

Maar weet je wat er gebeurde?

Rupsje Krom durfde niet meer uit de boom te klimmen!

Ja, wat moest er toen gebeuren?

Maar Rupsje Krom had geluk.

Meneer de Wesp kwam langs vliegen.

En Rupsje Krom vroeg aan hem of dat hij even zijn vader wilde roepen.

En Meneer de Wesp deed dat.

De vader van Rupsje Krom belde de brandweer en die haalde hem uit de boom.

Gelukkig liep alles toch goed af!

Wat bofte Rupsje Krom wel niet dat Meneer de Wesp langs kwam!

Rupsje Krom ging touwtje springen

Rupsje Krom had een vriendinnetje.

Je weet vast wel hoe ze heet.

Namelijk Rupsje Karin.

Rupsje Karin was pas jarig geweest.

En voor haar verjaardag had ze een springtouw gekregen.

Weet je wat voor kleur?

Een roze.

Want alle meisjes houden van roze.

Ook als ze rupsjes zijn.

Een paar dagen nadat Rupsje Karin jarig was geweest, kwam ze Rupsje Krom opzoeken.

Het was na schooltijd.

Trots liet ze haar nieuwe springtouw zien.

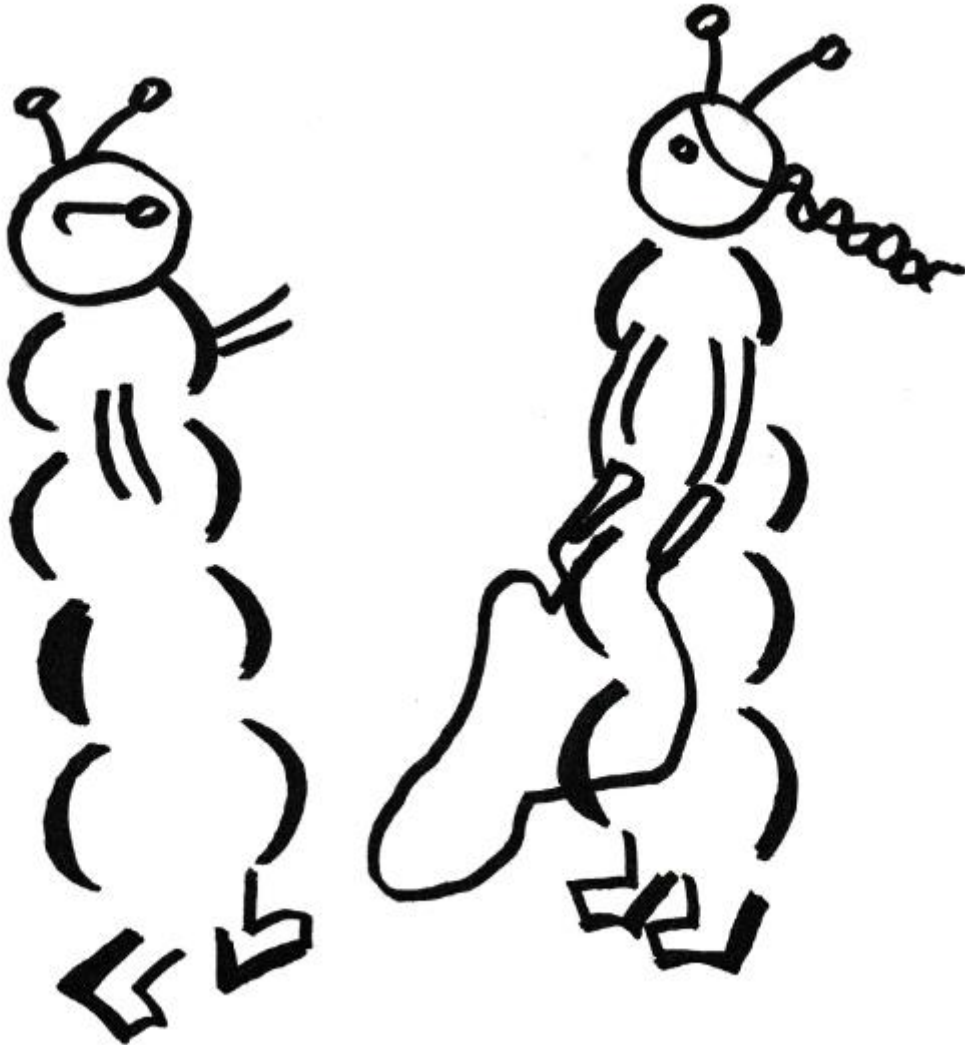
“Zal ik je leren touwtje springen?”, vroeg ze aan Rupsje Krom.

Dat vond hij natuurlijk wel leuk.

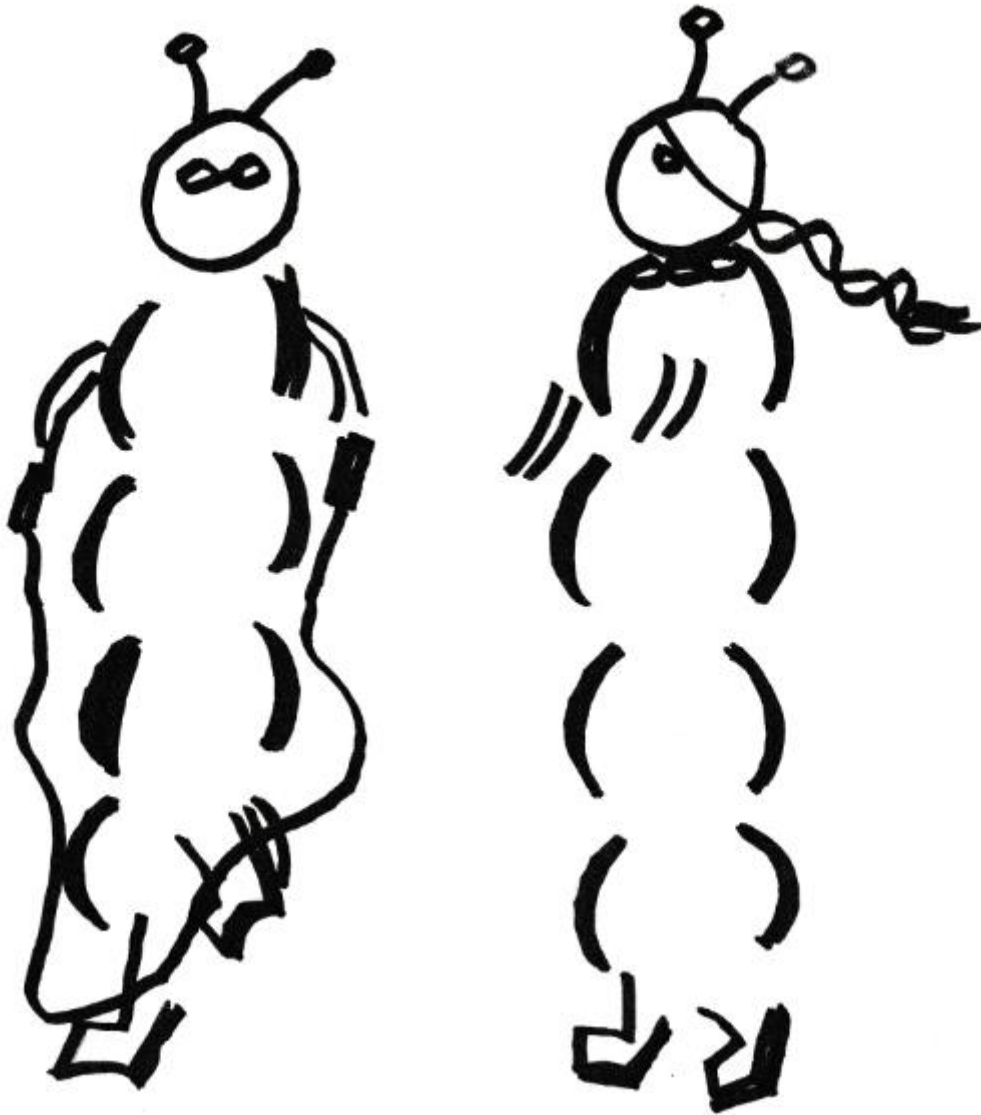
Rupsje Karin deed het hem voor.

“Kijk, zo moet je het doen”, zei ze.

Ze kon het heel goed, hoor!

Rupsje Krom probeerde het ook.
Maar het lukte niet zo goed.
Zijn pootjes raakte helemaal verstrikt in het springtouw.
En omdat hij duizend pootjes had was het ook heel moeilijk om
touwte te springen.
Mij zou het niet lukken, vooral als ik duizend pootjes had.
En weet je, Rupsje Krom viel op de grond, en viel op één op zijn
krietjes.
Nou, ik denk dat hij nooit meer zal touwtjespringen.
Ik kan het ook niet zo goed, en jij?

Rupsje Krom leerde blokfluit spelen

Rupsje Krom liep een keertje voorbij een muziekwinkel.

Daar verkochten ze instrumenten.

En met instrumenten maak je muziek.

Ze verkochten er violen, dwarsfluiten, gitaren, piano's, en ook blokfluiten.

Rupsje Krom zag een hele mooie blokfluit, en hij was ook niet zo duur.

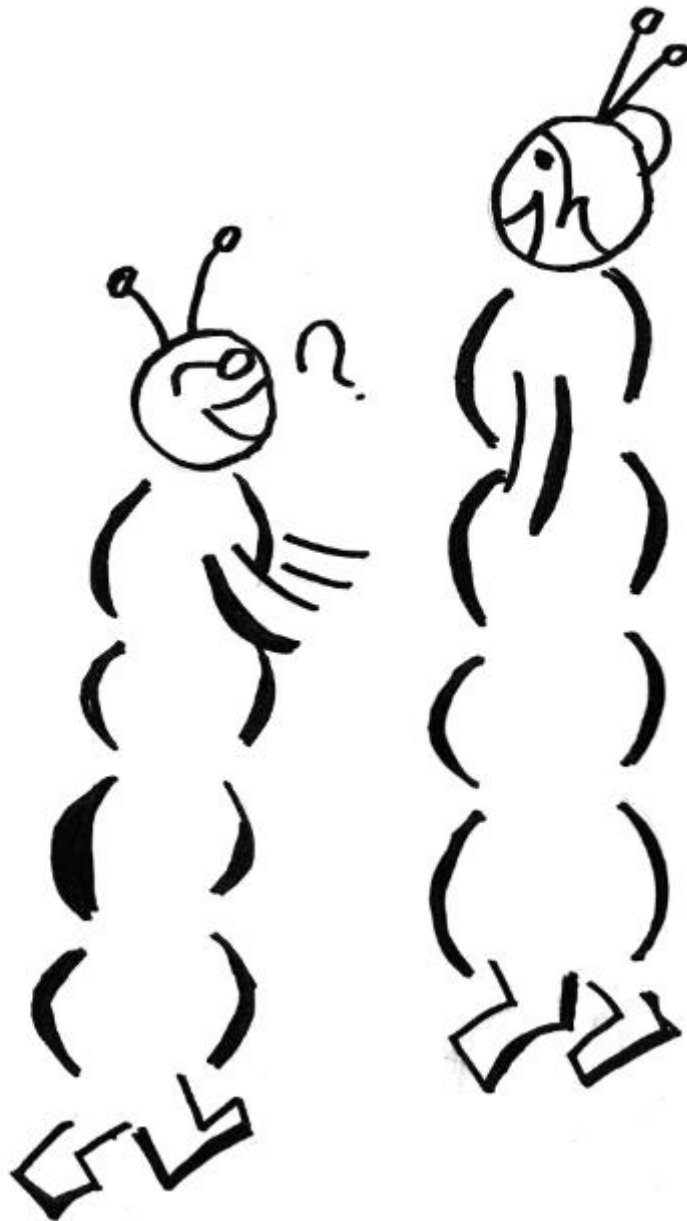

Heel snel liep hij naar huis.

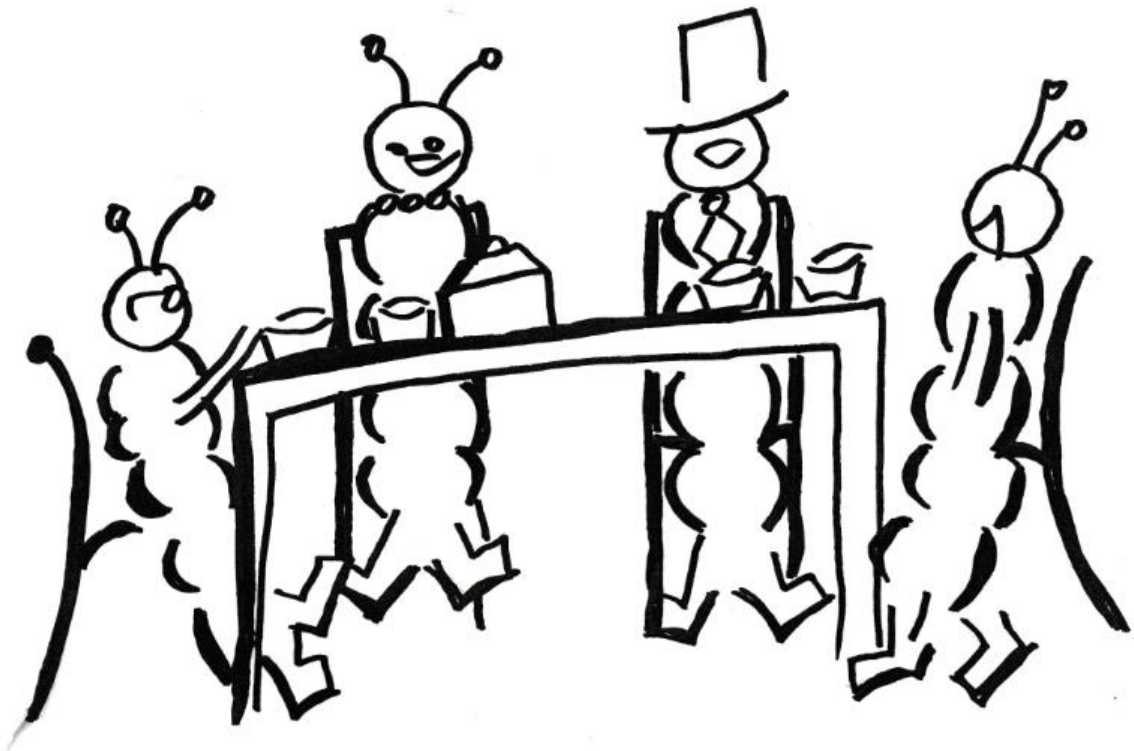
“Mama, mag ik een blokfluit kopen?”, vroeg Rupsje Krom.

“Je heb nog wat centjes in je spaarpot zitten, dus van mij mag je wel een blokfluit kopen, hoor”, zei ze.

En dat deed Rupsje Krom.

De hele dag zat hij te fluiten, en ook de dagen daarna.
Zijn moeder zei tegen zijn vader dat hij wel op muziekles kon, Rupsje Krom deed zo zijn best!
En toen ze op een avond aan tafel zaten te eten, zei Vader Rups:
"zoon, je mag van ons op blokfluitles."
Rupsje Krom was toen heel erg blij, dat kan je je wel voorstellen, zou jij het ook leuk vinden om op muziekles te gaan?
Ik wel, ik speel dan ook bamboefluit.

Rupsje Krom liet een boer

Het was zaterdagavond.

En bij Rupsje Krom thuis kregen ze dan altijd chippies met limonade.

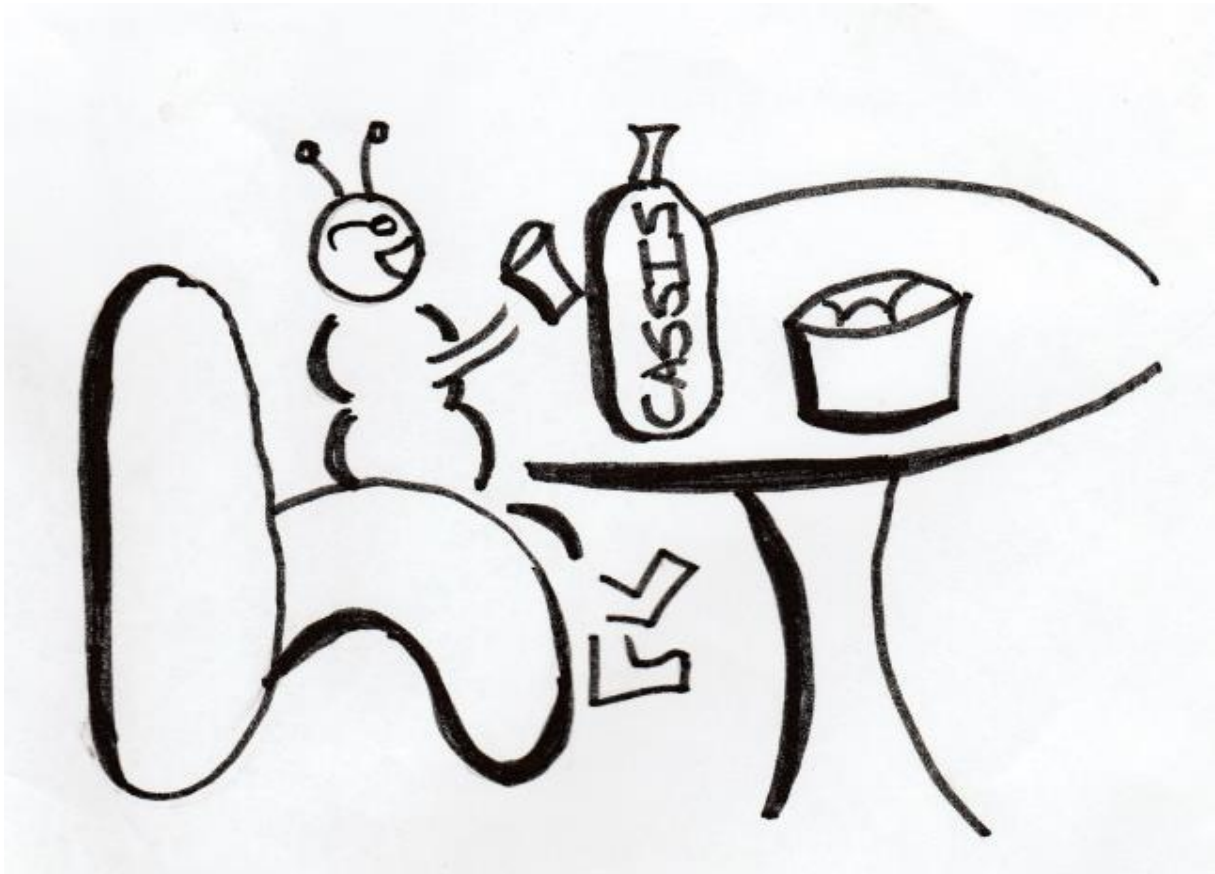
Echte limonade met prik.

Rupsje Krom hield het meest van cassis.

Eerst nam hij een hand vol met chippies.

En toen schonk hij zijn glas vol met cassis.

Hij nam een hele grote slok.

Maar weet je wat er toen gebeurde?
Niet te hard schrikken, hoor.
Rupsje Krom liet een boer!
Er zit namelijk prik in cassis.
Zijn moeder vond dat niet zo netjes.
Maar ja, Rupsje Krom kon er ook niks aan doen dat hij een boer liet
van cassis, toch?
En weet je, zijn vader moest er smakelijk om lachen, en toen hij ging
lachen, ging zijn moeder er ook om lachen.
En toen Rupsje Krom vroeg of dat hij de volgende week zaterdag
weer cassis mocht drinken, mocht dat.
Bofte Rupsje Krom even!

Rupsje Krom lustte geen andijvie

Het was vrijdagavond.

Moeder Rups had een moestuintje waarin onder andere andijvie in groeide.

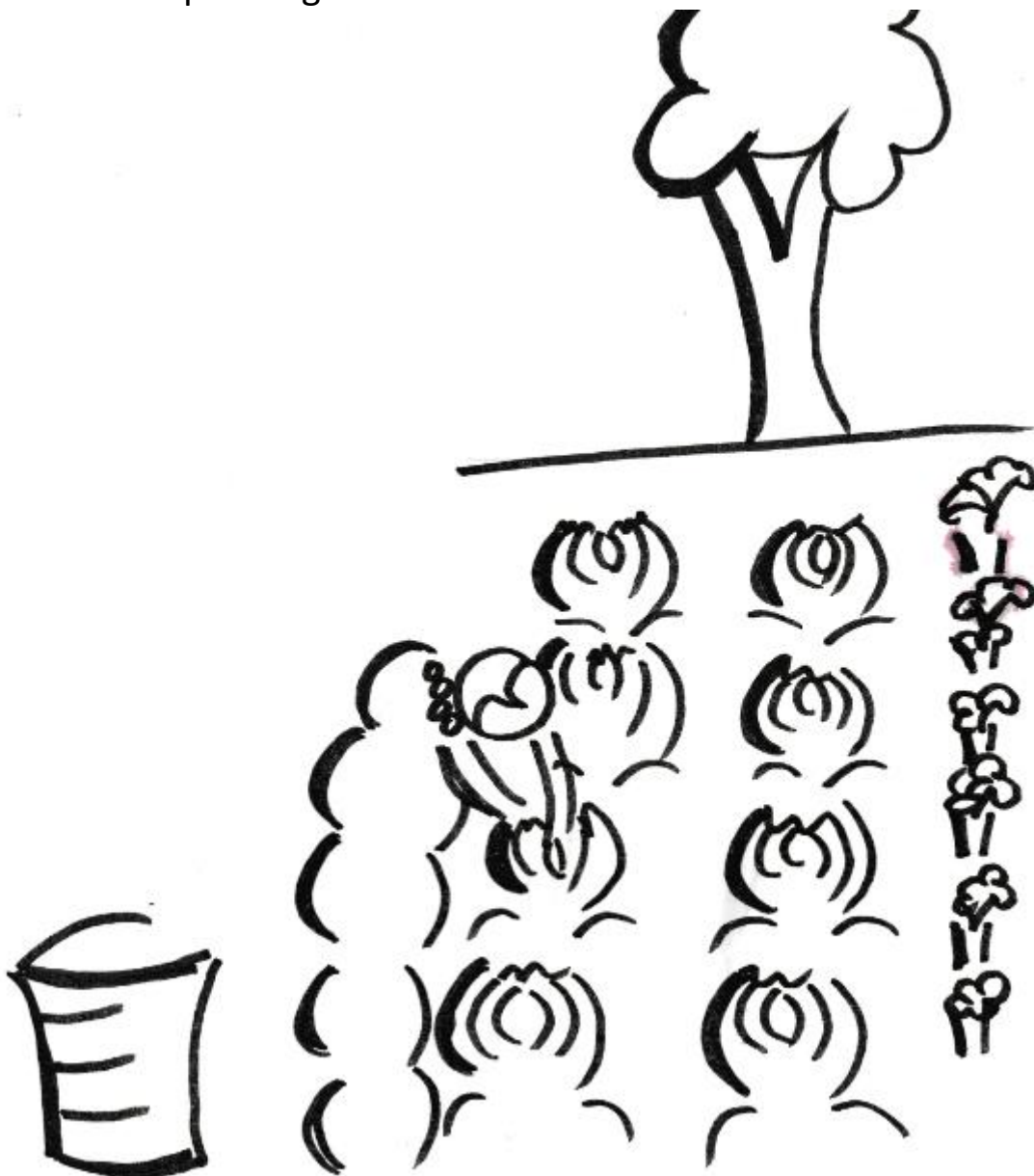
De andijvie was goed om geogst te worden.

Moeder Rups had die morgen al de andijvie uit de tuin gehaald.

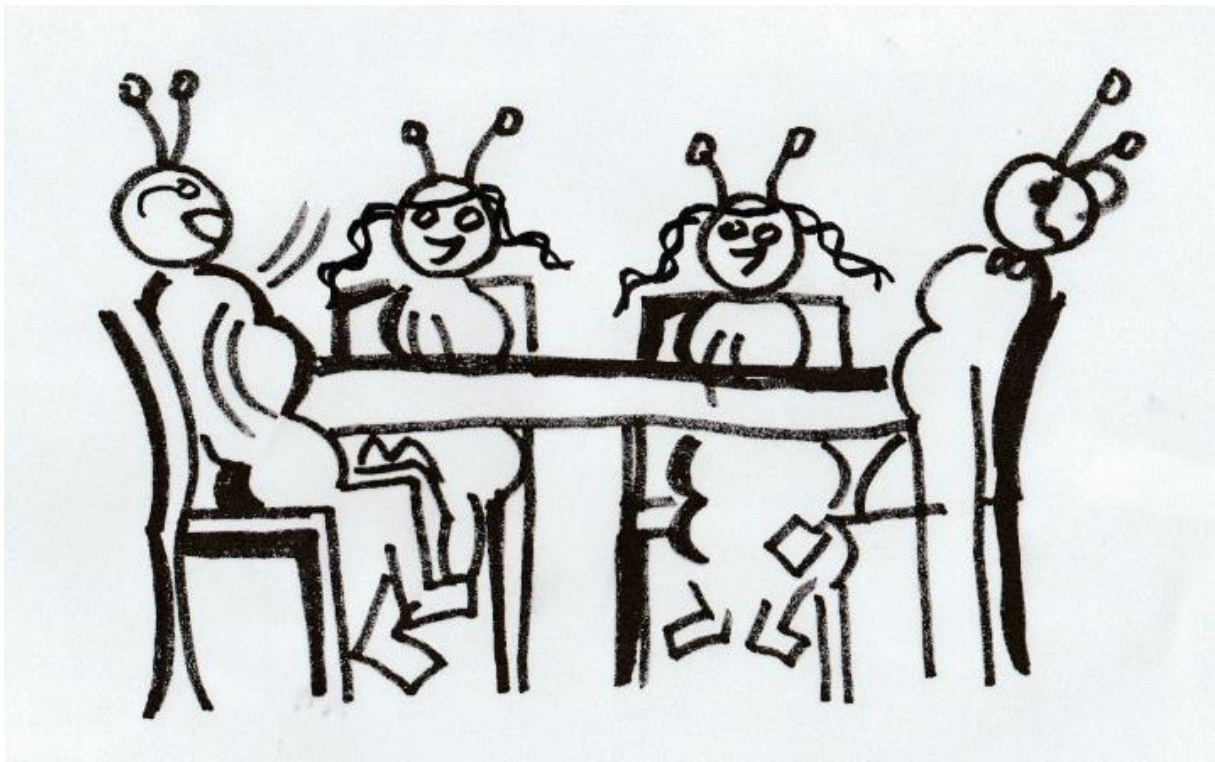
Naast het stukje vlees en aardappelen aten ze ook andijvie.

Nadat Moeder had gekookt zette ze de pan met andijvie op de gedekte tafel.

De familie Rups kon gaan eten.

Maar weet je wat er aan de hand was?
Rupsje Krom lustte geen andijvie.
En toch moest Rupsje Krom het van zijn moeder eten.
Maar Rupsje Krom was slim.
Net voordat ze gingen eten legde hij een papieren servet
op zijn schoot.
Hij zorgde dat niemand het zag.
En toen deed hij stiekem de andijvie op zijn papieren servet en
moffelde het weg.
Nadat ze klaar waren met eten gooide hij het in de vuilnisbak.
Niemand had het gemerkt.
Was dat niet slim van Rupsje Krom?

Rupsje Krom moest een spreekbeurt geven

Alle rupsjes uit de klas van Rupsje Krom moesten om de beurt een spreekbeurt geven.

Ook Rupsje Krom kreeg een beurt.

Een paar weken van te voren begon hij hem al voor te bereiden.

Hij hield zijn spreekbeurt over bomen.

Er bestaan allemaal soorten bomen.

Je kunt het zo gek niet bedenken, zoveel soorten bomen.

De dag brak aan dat Rupsje Krom zijn spreekbeurt moest geven. Hij werd al heel vroeg wakker, en hij was heel erg zenuwachtig. Hij lustte geen ontbijt zo zenuwachtig was hij. Zijn moeder gaf hem een banaan mee om op te eten, als hij trek kreeg. Na aardrijkskunde was het de beurt aan Rupsje Krom om zijn spreekbeurt te geven. In het begin moest hij heel erg stotteren, gewoon van de zenuwen.

Toen vroeg Rupsje Krom aan de juf of dat hij zijn banaantje op mocht eten en dat hij weer opnieuw zijn spreek beurt mocht houden.

Dat mocht, en nadat Rupsje Krom zijn banaantje had opgegeten begon hij opnieuw met zijn spreekbeurt.

Hij vertelde dat bomen ringen in hun stam hebben waaraan je kunt zien hoe oud ze zijn.

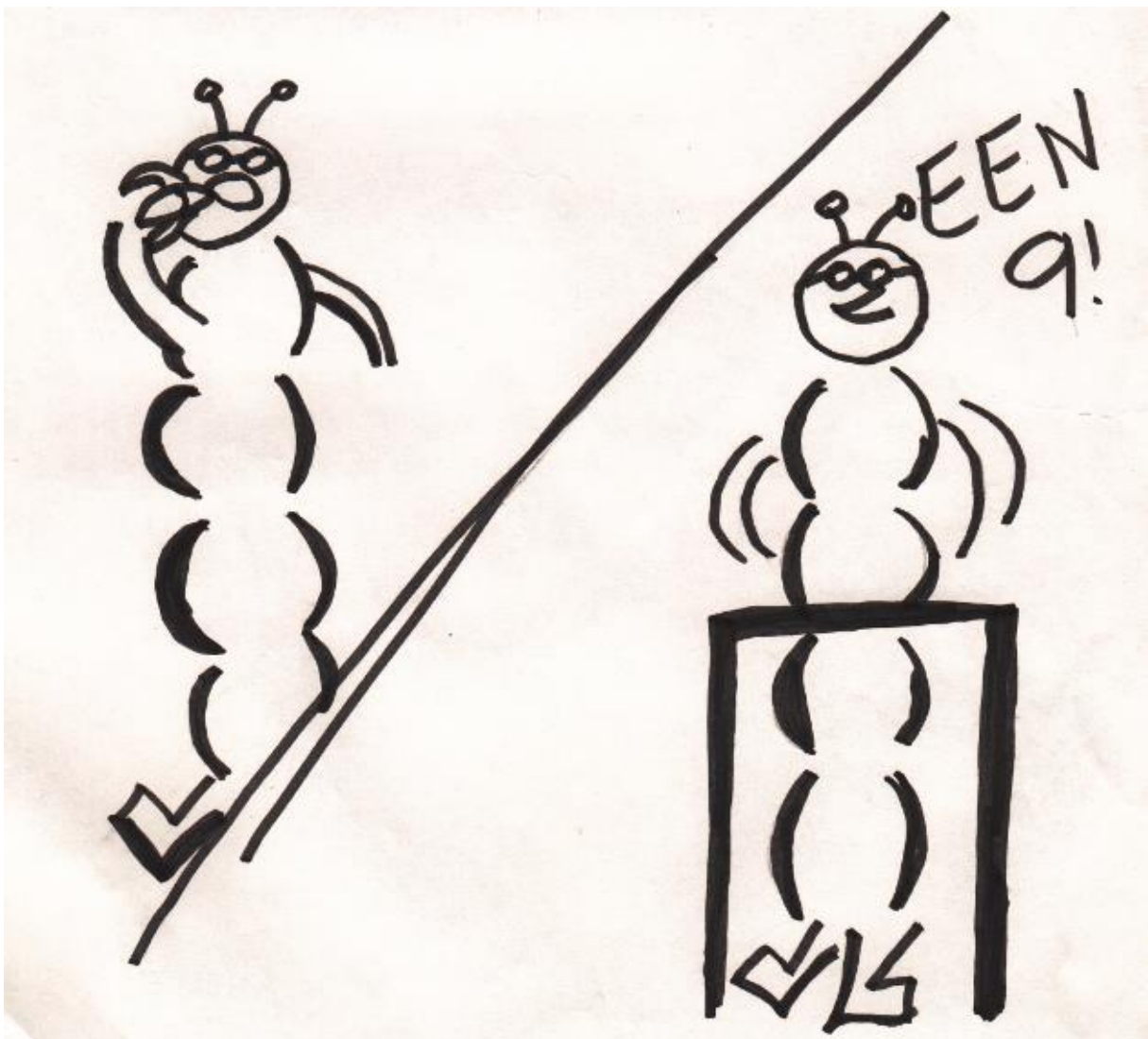
En dat je fruitbomen kunt enten op andere stengels, dat je zo lekkere fruit kunt kweken.

En dat er uit bloesems van bomen fruit ontstaan.

En nog veel meer.

Weet je wat voor cijfer hij kreeg?

Een 9, vind je dat niet knap?

Rupsje Krom rookte een sigaretje

Rupsje Krom wou eens een keertje stoer doen.

Weet je wat hij deed?

Hij kreeg iedere week zakgeld, en toen ging hij een keertje naar de tabakswinkel.

Met zijn centjes wou hij toen een pakje sigaretten kopen.

Maar dat kon niet.

Hij was er nog te jong voor.

Want hij was nog geen zestien.

Maar jullie weten allemaal dat Rupsje Krom heel slim was.
Want ook toen maakte hij een plannetje.
Naast het huis van de familie Rups woonde er nog een gezinnetje.
De familie Duizendpoot.
De oudste zoon was al zeventien jaar.
Dus hij was wel oud genoeg om sigaretten te kopen.
Je kunt al raden wat Rupsje Krom deed.
Hij vroeg aan die duizendpoot of dat hij sigaretten wilde kopen.
En dat wilde die duizendpoot wel.

En toen ging de buurjongen van Rupsje Krom sigaretten kopen.
Hij mocht er toen ook ééntje roken van Rupsje Krom.
Alleen toen Rupsje Krom thuis kwam rook zijn moeder het.
En toen kreeg hij billenkoek.
Maar weet je wat ik heel goed vind van Rupsje Krom?
Dat hij niet verklikte dat de buurjongen, de duizendpoot, sigaretten
voor hem had gekocht.
Want dat zou gemeen zijn geweest, vind je ook niet?

Rupsje Krom zong een liedje

Rupsje Krom moest een keertje een liedje leren zingen op school. Samen met de andere rupsjes uit zijn klas waren ze hard aan het oefenen.

Ze kregen allemaal een briefje met de tekst van het liedje dat ze moesten leren zingen.

De dag daarna moesten ze het liedje uit hun hoofd kennen.

Snel liep Rupsje Krom die middag naar huis.

Toen hij thuis kwam, was zijn moeder bezig om de was op te hangen.
Heel trots liep Rupsje Krom naar zijn moeder.
“Mama, moet u eens horen hoe mooi ik kan zingen”, zei hij.
“Nou, laat eens horen”, zei zijn moeder.
Heel enthousiast begon Rupsje Krom te zingen.
Maar zijn moeder stopte haar vingers in haar oren, en zei:
“alsjeblieft, houd je mond want dit klinkt nergens naar.”

Ze begon te lachen omdat Rupsje Krom een beetje beteuterd keek.

“Je mag wel van mij onder de douche zingen, is dat goed?”

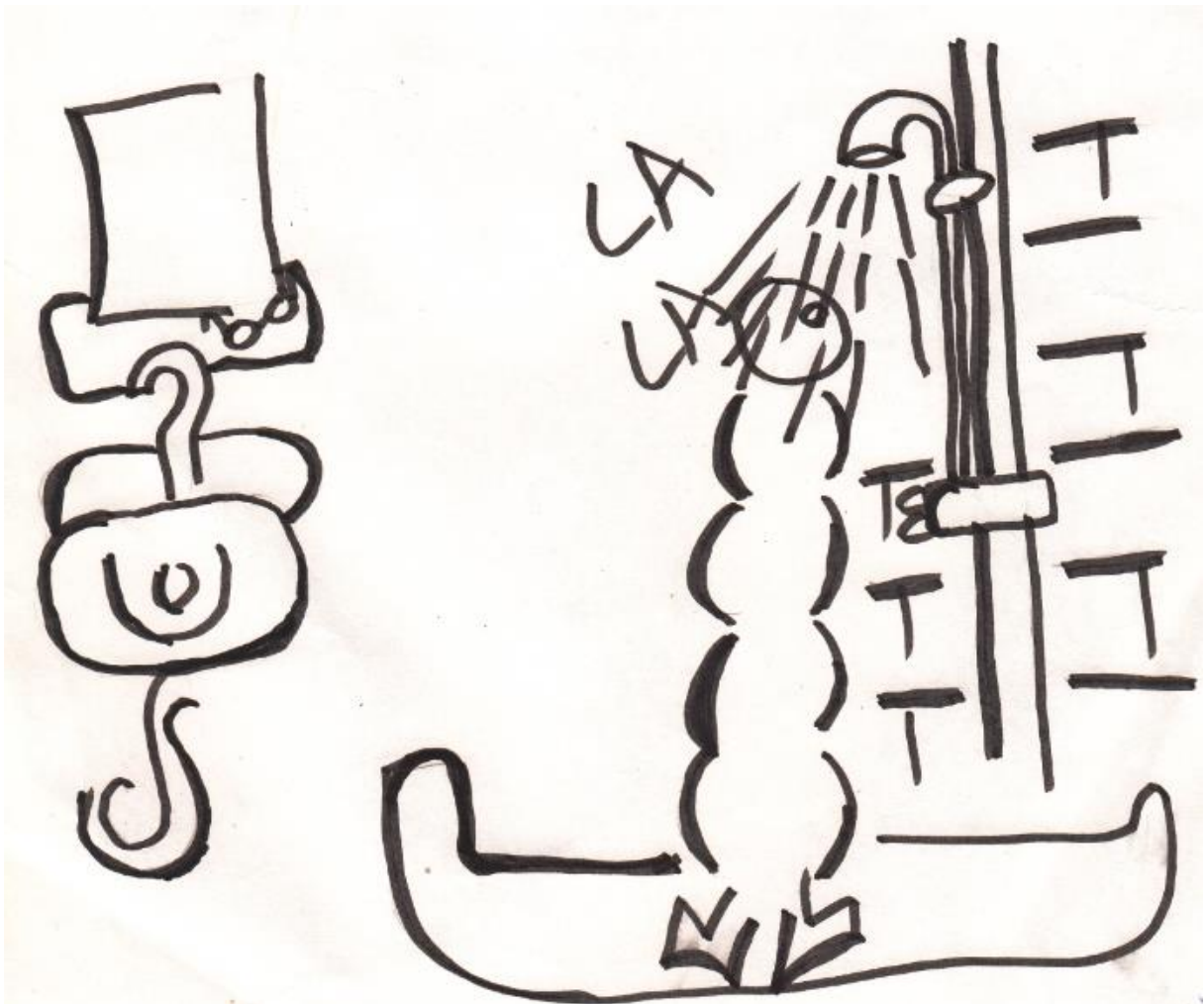
“Vind u het dan wel mooi?”, vroeg Rupsje Krom.

“Dan vind ik het wél mooi”, zei ze.

Weet je waarom ik denk dat ze het dan wel mooi vindt?

Omdat Rupsje Krom dan onder een straal water staat!

En dan kan ze hem niet zo goed horen zingen.

Rupsje Krom at kauwgom

Rupsje Krom houdt veel van snoepen.

En weet je wat hij vooral lust?

Kauwgom!

Weet je waarom?

Omdat je het nooit helemaal op eet.

En dan kan je altijd blijven snoepen.

Alleen krijgt hij het niet zo vaak van zijn moeder.

Omdat het zo slecht is voor je tanden.

Op een dag mocht Rupsje Krom weer een snoepje uit de snoep pot pakken.

Hij pakte een rond snoepje waar kauwgom in zat.

Een kauwgombal noem je dat.

Hij stopte het in zijn mond en begon te kauwen.

Maar weet je wat er gebeurde?

De kauwgom plakte aan zijn tandjes.

Help, wat nu!

Rupsje Krom probeerde met één van zijn pootjes in zijn mond te graaien om de kauwgom er uit te halen.

En toen zat zijn ene pootje ook vol met kauwgom.

Maar Rupsje Krom kwam op een goed idee.
Hij pakte zijn tandenborstel en ging heel hard zijn tanden poetsen.
Met tandpasta.
En daarna spuugde hij de kauwgom er uit.
En weet je wat heel handig was?
Die avond hoefde Rupsje Krom geen tanden meer te poetsen, want
dat had hij al gedaan!

